

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2788/07
30.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom suda Milanom Komlenovićem, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv osporenog rešenja tužene Vojne pošte 1097 Niš, radi poništaja rešenja Up-2 br. 45-2/07 od 05.3.2007. godine, u predmetu uvećanja plate po osnovu rada dužeg od punog radnog vremena, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Vojne pošte 1097 Niš, Up-2 br. 45-2/07 od 05.3.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tužene odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Vojne pošte 2493 Užice, Up-1 br. 46-2 od 29.11.2006. godine, a kojim je odbačen njegov zahtev za priznavanje prava i isplata uvećanja plate po osnovu rada dužeg od punog radnog vremena, noćnog rada i rada u dane kada se ne radi, rada na dan praznika, u periodu od jula 2003. do oktobra 2006. godine.

Tužilac podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa sa svih razloga propisanih odredbom člana 10. stav 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima. U tom smislu je naveo da je prvostepeni organ odbacio zahtev bez utvrđivanja činjeničnog stanja, a koje nije otklonio ni tuženi organ, tako da o zahtevu nije odlučeno uprkos navodima u obrazloženju osporenog rešenja da je tuženi organ pribavio radne liste svih karaula. Dalje je naveo da je pet dana radio po 24 časa, (što ukupno iznosi 120 časova), a preraspodelom mu je priznato tri dana zbog toga što je računato osmočasovno radno vreme, a ne i neradna subota i nedelja. Sa ovih i s tim u vezi ostalih razloga bliže označenih u tužbi predložio je da sud istu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku na osnovu čl. 38. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu čl. 39. st. 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizilazi da je tuženi organ odluku kao u dispozitivu istog doneo sa razloga što je ocenio da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je ožalbenim rešenjem odbacio tužiočev zahtev za priznanje prava i isplatu uvećanja plate po osnovu rada dužeg od punog radnog vremena, noćnog rada i rada u dane kada se ne radi, rada na dan praznika, u periodu bliže označenom u dispozitivu tog rešenja. Ovo s toga, što je tuženi od prvostepenog organa pribavio radne liste iz kojih je utvrdio da je za vojnike po ugovoru vođena evidencija o njihovoj prisutnosti na radu, radu u dane državnih praznika i noćnom radu, pa kako naređenjem pov. br. 1412-2 od 20.6.2005. godine, (po kome se ovoj kategoriji vojnika za pet dana provedenih na karauli odobravaju tri slobodna dana), to prema odredbi člana 96. Zakona o Vojski Jugoslavije i člana 98. istog zakona, kojima je propisano da je dužnost profesionalnog vojnika da radi i duže od punog radnog vremena uz omogućavanje preraspodele radnog vremena, to je tuženi organ ocenio da je tužiocu obračunavana i isplaćivana mesečna zarada u skladu sa zakonom.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, ovaj spor se za sada ne može raspraviti na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku zbog toga što su iste u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, kao i sa razloga što su u provedenom upravnom postupku povređena pravila postupka što je bilo od uticaja na rešavanje ove upravno-pravne stvari. Ovo s toga, što tužilac tužbom osporava utvrđeno činjenično stanje pozivajući se na radne liste koje je pribavio od Vojne pošte Užice, iz kojih proizilazi da njegova plata nije uvećana po traženom osnovu, pa kako su obrazloženja osporenog i ožalbenog rešenja generalnog karaktera i ne sadrže konkretne podatke u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja za svakog podnosioca žalbe, kao i tužioca, o njihovoj prisutnosti na radu, radu u dane državnih praznika i noćnom radu kojim su odbijene njihove žalbe, a sud prema odredbi člana 38. Zakona o upravnim sporovima, po pravilu, spor rešava na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku, to je Vrhovni sud Srbije našao da se spor ne može raspraviti na osnovu ovih činjenica, zbog toga što su iste u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, tako da za sada nije u mogućnosti da oceni zakonitost osporenog rešenja. Naime, odredbom člana 125. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01) izričito je propisano da se pre donošenja rešenja moraju utvrditi sve odlučne činjenice i okolnosti koje su od značaja za donošenje rešenja, a odredbom člana 102. stav 1. istog zakona, propisano da nadležni organ za

ou značaja za donošenje rešenja, a odredbom člana 192. stav 1. istog zakona, propisano da nadležni organ za rešavanje donosi rešenje u upravnoj stvari na osnovu odlučnih činjenica utvrđenih u postupku, to je po nalaženju ovog suda, u provedenom upravnom postupku utvrđena povreda pravila postupka i to povredom odredbe člana 199. stav 2. istog zakona, s obzirom da razlozi iz obrazloženja osporenog rešenja koji se odnose na utvrđeno činjenično stanje ne upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu. U prilog ovakvom nalaženju ovog suda je i činjenica što se u spisima predmeta ne nalaze pojedinačna i zbirna evidencija o prisutnosti na radu, radu u dane državnih praznika i noćnom radu, kao ni naređenje pov. br. 1412-2 od 20.6.2005. godine, za koje tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja navodi da je istim određeno da vojnici po ugovoru imaju pravo na tri slobodna dana za pet dana provedenih na karauli.

Takođe, ovaj sud je našao da je prvostepeni upravni organ učinio povredu pravila postupka time što je rešenjem zahtev tužioca odbacio, kao neosnovan, umesto da je isti zaključkom odbacio, kako je to inače propisano odredbom člana 115. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, koje tuženi organ iako dužan u jedinstvenom upravnom postupku nije otklonio, ali je ovaj sud našao da ova povreda pravila postupka nije od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja.

Zbog svega navedenog, nadležni organ će u ponovnom postupku otkloniti sve prethodno navedene propuste na koje mu je ukazano ovom presudom i doneti novo na zakonu zasnovano rešenje, pri čemu je vezan pravnim shvatanjem i primedbama ovog suda u pogledu postupka iz iste presude na osnovu čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetog razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) u vezi člana 38. stav 2. istog zakona, rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 30.01.2008. godine, U. 2788/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Milan Komlenović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS